Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr.3. Sommer - høst 2005 37. årg.

"SKIPSKISTA"

NORGES SYDLIGSTE BARNEHAGE!

Tenk, så er det blitt barnehage på Skjernøya igjen. Det er over ti år siden det var barnehage her ute og nå har altså Monica Gundersen og Hanne Arntsen startet opp deres familiebarnehage i Sollia på Farestad. Og dette er altså Norges sydligste barnehage! Det er jo litt spesielt?

"Ja, tenk at vi kan smykke oss med det! Det hadde vi ikke tenkt på en gang. Det var journalisten i Lindesnes som kom på det. Så det synes vi jo er moro."

Hvordan kom ideen om barnehage her ute til?

"Vi har nok gått og drømt om dette hver for oss lenge. Men for et drøyt år siden startet drømmen om å få til dette, å bli mer konkret. Vi merket at vi hadde mange like tanker og visjoner med en barnehage." sier de to pedagogene.

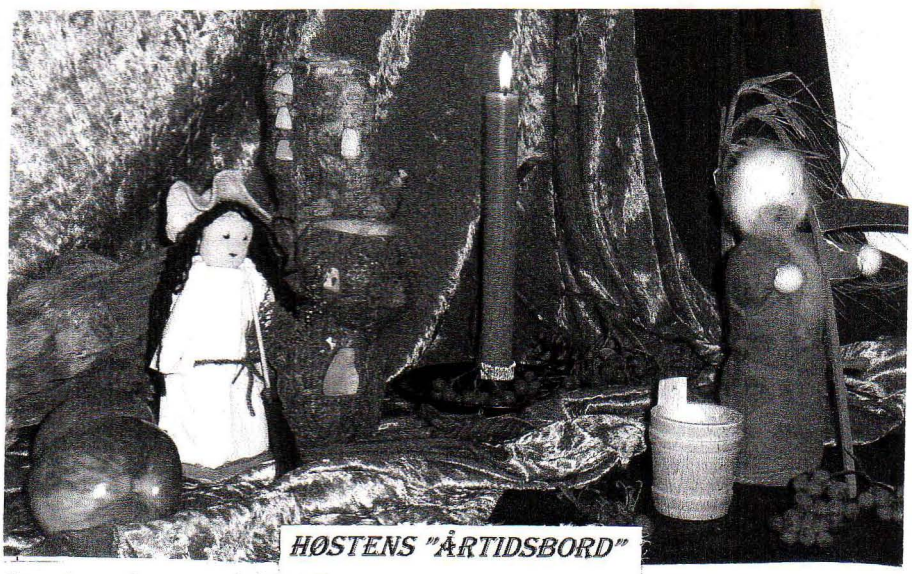

HØSTENS "ÅRTIDSBORD"

Hvor mange barn har dere i barnehagen deres?

"Nå i oppstarten har vi bare fire barn. Tre fra øya og en fra byen. Det synes vi er alt for lite. Vi er godkjent for åtte barn og håper veldig at flere vil se verdien av en slik liten barnehage med tiden."

Hva slags type barnehage er det dere har startet opp her ute?

"Hva slags "type" barnehage vi er, er vanskelig å svare på. Men det er noen ting som er viktigere enn andre for oss. At barna opplever rytme i hverdagen, tror vi gir dem trygghet. Trygghet gir igjen ønske om å leke. For barna er leken altomfattende og vesentlig. I vår barnehage vil det være tid til å leke.

Vi er en liten barnehage og ønsker heller ikke å bli stor. Vi tror det er mange fordeler med ikke å være så mange. Verken barn eller voksne. Vi har en mye større sjanse til å se hvert enkelt barn i de ulike situasjonene enn det de har i en fleravdelings barnehage. For barna er det mer oversiktelig med et mindre og mer hjemmekoselig miljø. Dette skaper en trygg atmosfære for disse små.

Vi har stor lyst til å gi barn på øya et tilbud og en mulighet til å få oppleve historier fra miljøet her ute. Vi har med tiden lyst til å bli en naturbarnehage hvor vi er mest mulig ute.

Allerede bruker vi mye av tiden ute.

Fors. neste side.

"SKIPSKISTEA"

Barna i "Skipskista" skal få del i livet ved havet, slik det var i gammel tid. Vi skal bøte garn, sløye fisk, trekke åleruse. Vi håper også vi kan få være med på lamming og annet arbeid som våre forfedre drev med. Neste vår håper vi på å så frø og sette poteter i egen kjøkkenhage. Så som du ser har vi mange planer."

Men er det ikke noe dere mangler som de store barnehagene har?

" Jo, det er det sikkert. De har flere barn som igjen gir flere alternative lekekamerater. De har mer erfaring med driften enn oss,(men det tar vi snart igjen). De ligger mer sentralt til. Men vi synes jo ikke disse tingene veier opp for alle fordelene som vi har. Blant annet dette at vi er veldig godt bemannet med to pedagoger på (etter hvert) åtte barn."

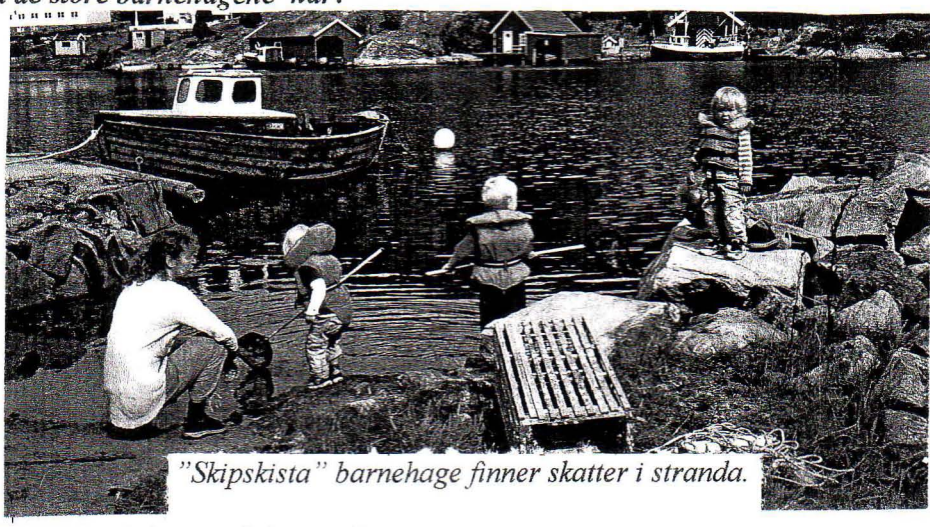

"Skipskista" barnehage finner skatter i stranda.

Kan hvem som helst starte opp en slik barnehage?

"I prinsippet ja, men man må ha en førskolelærer inne som veileder et antall timer i uka. Nå er begge vi pedagoger, så det gjelder ikke for oss. Også må man bli godkjent av barnehageenheten i kommunen og av helsemyndighetene."

Hvordan har den første tiden i barnehagen vært?

"Hektisk, hyggelig og spennende! Vi har allerede vært på krabbetur i stranda, skåret korn som vi har malt eget mel av og vi har hatt turer opp til vårt eget oppholdssted; Nyhaven."

Er det noe annet dere har lyst til å fortelle, om det nye tiltaket deres?

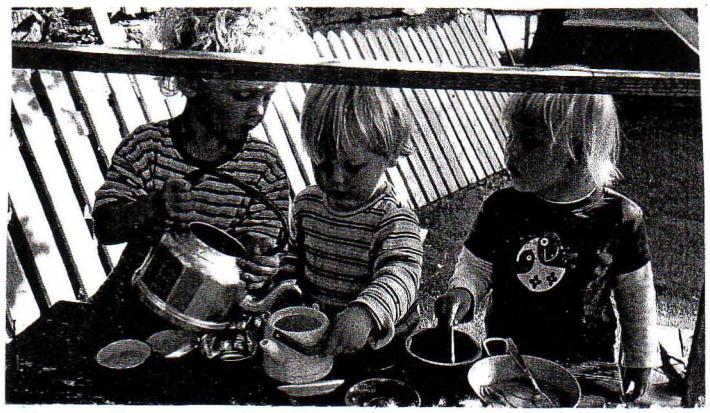

Arian Gundersen(4 1/2), Julian A. Bø (2 ½), Alette Kritstine Syvertsen (2 ½) Koker kaffe.

"Vi synes det er moro å komme i Skjernøyposten og fortelle om hva vi driver med. Vi kan nevne at nå i høst skal vi ha høstfest, lanternefest og at vi har daglige eventyrstunder på låven. Her lager vi dukketeater og tenner lys. Vi voksne forteller de urgamle eventyrene som barna er så glade i. Slik avslutter vi alltid dagene våre i "Skipskista". På bildet på første siden ser man det vi kaller et "Årstidsbord". Her prøver vi å skape et stemningslandskap som gjenspeiler den årstid vi er inne i. Dette er et litt stille sted hvor barna møter om morgenen. Her tenner vi også lys.

Ellers vil vi bare si at vi er veldig glade for at vi endelig er i gang. Det så litt mørkt ut en stund. Men det er så hyggelig med alle som ønsker oss lykke til og synes det er bra at det er kommet barnehage på øya igjen. Takk til dere!"

Vi i Skjernøyposten vil også bare få ønske dere lykke til med foretaket i Sollia. Og håper vi hører mer fra dere ved en senere anledning.

Arian Gundersen (4 ½), Anders Gundersen (3) og Julian A. Bø (2 ½) i kornåkeren.

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME –

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf 38 26 86 36
Norvald Jenssen tlf 38 26 86 75
Evert Knutsen tlf 38 26 86 86
Hanne Arntsen tlf 38 26 61 88
Janne Knutsen tlf 38 26 85 86
kasserer.

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E – postadresse: skjposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA. . -.

Abonnent pris pr. år kr 80. -. USA $ 15

Litt Fiskeprat.

Sommeren er over og det er tid for et tilbakeblikk og oppsummere fisket i sommer.
Vi begynner med laksen, så ble det tatt noen bra fangster i kilenotene, når været var laglig. Men den sterke vinden i sommer bremset mye på fisketiden, særlig nå fisketiden bare er to måneder. Det ble tatt laks opptil 12 – 14 kg, mens det var mindre med sveler i år.
Ellers var det mye småmakrell nå på sensommeren, en kunne nesten hive ut rigla hvor som helst så var den full. Men avsetningen for fiskerne var nesten helt stopp, den var for små og markede for lite. Men den små makrellen er en delikatesse i stekepannen, tenk sprøstekt pir med persille er riktig et herremåltid. Den store makrellen har det bare vært slengere av her ved kysten i sommer, men i de siste dagene kan en kanskje få et par kasser av den på rigla om morgen.
Ellers er det mye krabber og den ser ut til å være et hakk bedre enn i fjor når det gjelder innholdet da de var nesten helt tomme.
Reketrålerne får ellers bra fangster når været er laglig, men det er mye småreker i fangstene og den er dårligere betalt.
Når dette leses er klargjøringen til hummerfisket i full gang. Det er alltid spennende med det første trekket. I år kommer 1. okt. på en lørdag, og da har ingen lov å sette ut teiner før mandag 3. okt. Denne loven kom for flere år siden på grunn av at mange trakk teinene på søndag som er ulovlig.
Nå ønsker vi lykke til med hummerfisket, og håper på et godt resultat og rolig vær.

G. W.

Reparasjon av molo i Dyrstadvågen.

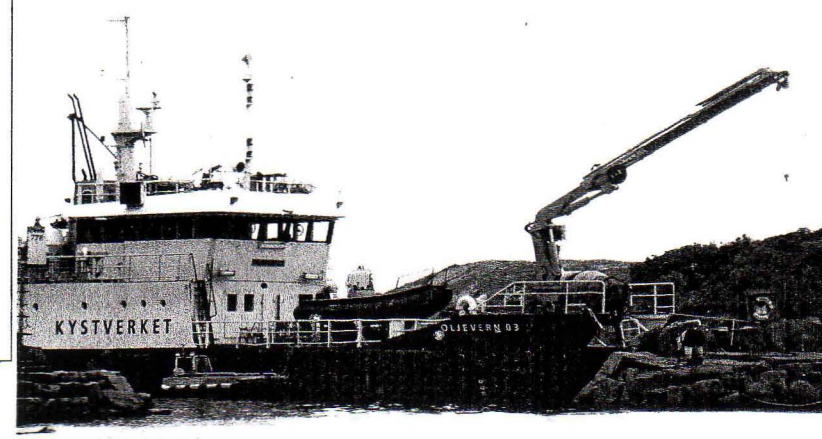

Etter de to store vinterstormene i januar som hadde laget en 20 – 30 cm sprekk i moloen i Dyrstadvågen sto den i fare for å rase ut mot innløpet til selve havnen. I august kom kystverkes båt "Oljevern 03" for å reparere skadene.
Denne båten er nok en av de største som noen gang har vært innom Dyrstadvågen. Den var utstyrt med alle slags hjelpemidler for reparasjoner av forskjellige slag og utstyr for oljeutslipp. Skipperen mente den var et unikum av en båt og et flytende verksted på sjøen, med kraner, beltetruck, gravemaskin, sveiseverksted og smie. Hele moloen ble boltet sammen med armeringsjern. Et nytt tykt armert sementdekke ble lagt et stykke innover til slutt.
Nå får vi håpe at moloen holder i mange år frammover. Moloen ble lagt i 1967 og det har vært lite vedlikehold siden.

G. W.

SKJERNØY KAPELL

Høsten er kommet og med den alle aktiviteter som skal foregå på kapellet nå i tiden frammover.
Søndag 11. sep var det samlingsfest, og siden vil det gå slag i slag. Og vi ønsker alle velkommen til alle samlingene av ulike slag.
Samlingsfesten kl 16.00 samlet mange av barn og voksne. Det var fullsatt storesal. Barnekoret var med å sang, og de ca. 20 deltakerne sang virkelig godt. Andakten var ved Arnhild Reinum fra Normisjon. Hun og mannen hadde vært på til Ecuador og de skal snart reise ut igjen, hun viste bilder og fortalte litt derfra. Det ble servert hjemmelaget kaker til kaffen.
Det var med stor glede at vi fikk tildelt kr 40.000,- fra LOS fondet. Det skjedde jo i Kristiansands Dyre og fritidspark søndag 4. sep.
Da var det også sang av S.K.B. De sang fint og måtte til og med synge et ekstra nummer. Heldige var vi også da Nicolai Dyrstad trakk oss ut som vinnere av overskuddet for sms salget, det var kr 2000,-
Nå kan vi nyte godt av midlene, som bl. a. skal brukes til nytt lydanlegg i kapellet. Vi må takke alle som var med å gi sms. stemme for at dette ble mulig. En ekstra takk til Anne L. og Jan Harald Syvertsen som har stått i bresjen for dette.
Det arbeides nå for at et nytt lydanlegg skal komme på plass.
Så må dere følge med på programmet utover høsten, og ønsker dere en fin tid på kapellet.

Å. Aa.

Skjærgårdsgudstjenesten 3. juli ved brygga ytterst i Ystevågen ble det ikke noe av på grunn av været. Gudstjenesten ble i stedet på kapellet, og det var mange som var møtt fram, så kapellet ble stuvfullt. Det var også to barn som ble døpt den dagen. Håkon Borgenvik forrettet. Som årene før var også menighetsturen i Holum lagt til Skjernøy og gudstjenesten denne dagen.

Skjernøy Helselags høstfest 2005.

Helselagets høstfest ble avholdt på kapellet lørdag 10.september.
Kari Pedersen er en god leder i Helselaget, og hun ledet festen med sedvanlig sikker hånd.
Som vanlig var det Mia Syrdahl som hadde satt opp blomstene, og i år hadde hun fått frie tøyler med blomster hun skaffet selv, og vi bøyer oss i støvet for de fantastisk flotte oppsatsene hun hadde laget.
Olav Aalvik og Erling Jenssen hjalp oss å sette opp bordene, Vigdis Walvick hjalp oss med å smøre smørbrødene og Reimert Berge hjalp Mathias med å bære instrumenter.
Festen begynte som vanlig kl. 1700, og da var det kun to ledige plasser ved bordene. Så det var 58 gjester utenom oss i styret.
Vi startet med en sang, og deretter holdt Øyvind Laundal andakt over temaet forventning.
Judith og Mathias Bakken sang og spilte trekkspill, de er så gode å høre på. Det er rent så en får lyst på en "svingom".
Det ble en lang matpause, og tilbakemeldingene viste at sannsynligvis alle syntes det var god mat og deilige kaker. Praten gikk livlig, vi koste oss.
Øyvind Laundal kåserte over "glede", og fortalte fra et barnabarns stil med gode vitser og fortellinger innimellom. Vi fikk massert lattermusklene, og det gjorde godt.
Bodil Aalvik fortalte litt om hva vi driver med i Helselaget, og det ble mer sang og musikk av Judith og Mathias.
Kollekt-kurvene ble sendt rundt, og det kom inn kr 3.119,50.
Denne summen blir sendt uavkortet til forskning på Alzheimer og aldersdemens, og Helselaget legger også til noen kroner fra vår konto.
Det var 5 blomsteroppsatser, og Berit Berge fikk den éne, som takk for at hun alltid er så lett å be når vi trenger musikk på formiddagstreffene, og siden hun nylig ble alene.
Laundals fikk én, Bakkens fikk én, Mia fikk én for jobben med å sette de opp, og Kjellaug Jacobsen fikk én - for at hun er en god lynavleder på styremøtene (de går egentlig nokså rolige for seg), og mest for at hun er så sprek og er med i styret.

Janne Ø. Knutsen

Portrettet.

Høstens portrett: Agnes Synnøve Karlsen.

Kan du kort fortelle hvem du er?

Synnøve er født 28.12 1916 og er øyas eldste beboer. Som barn nummer fire i en søskenflokk på åtte, manglet hun aldri lekekamerater kan Synnøve fortelle. Ennå lever tre av søsknene hennes. Det er Torborg, Håkon og minstejenta Kirsten. Selv ble Synnøve født på kammeret hjemme på Rosnes. Ettermiddagssola strømmer inn i den hyggelige stua hennes med mange familiefotografier på veggene. Den vakre plassen ligger badet i sola nå, men Synnøve liker ikke all vinden som har vært i sommer. Da vil hun helst ikke ut. Det var ikke så mye vestavind før, minnes hun. Men da Synnøve begynte på skolen 7 1\2 år gammel måtte de ro til skolen, uansett vær! Det både snødde og blåste høst og vinter, men ro til skolen det måtte de. Georg Berge var lærer i den gamle skolen som stod på Farestad før den som står der nå. Den gamle brant ned i 1932.

Dersom de hadde ærend på posten eller på krambua på Farestad, måtte de også ro, forteller hun. Men det var flere folk å omgås med på Rosnes i den tiden. Det var hele 20 barn som bodde der da. Så de måtte ikke ro for å finne lekekamerater. De pleide å leke masse på Rosnes! Blant annet noe de kalte parak. Da hadde de to lag. Det ene laget skulle gjemme seg og det andre skulle finne dem. Det kan minne om leker vi kjenner i dag. De hadde nok av andre ting å ta seg av på Rosnes. Familien til Synnøve hadde kyr, høns og sauer. Synnøve husker enda godt alle de åtte sommerfjøsene rundt "Slyhåla" i Ystevågen. Den gang måtte ho ro til sommerfjøset både morgen og kveld for å melke kuene. Nå står det bare murene igjen. Den siste kua som var igjen på Rosnes var Synnøves. Den het Daisy.

Synnøve har slitt ut tre prammer! De var ivrig med på hummerfiske Aslaug og Synnøve. Da rodde de. Ja, hvor de skulle så måtte de ro! Den første prammen brant de opp på St. Hans bålet på "Trøeheia". Den andre prammen kjøpte broren Håkon til Synnøve for 50 kroner i Homsvika. Den tredje prammen fikk de i gave som takk for hjelpa da de hadde hjulpet en båt som forliste på "Naustfjellet".

Far til Synnøve Albert som var født i 1877 var bonde og fisker. Moren som var født 1885, het Selma og var hjemme og tok seg av deres åtte barn. Hele familien sanket nøtter og ved, og var stort sett selvforsynte på Rosnes. Da Synnøve var 16 år gammel dro ho til Kristiansand i huspost. To av søstrene var allerede der. Synnøve arbeide der flere steder og var sjelden hjemme i helgene på ferie. Ho minnes at de en gang syklet hjem, helt til Omland uten pause. Og da skal vi huske på at veiene slett ikke er som i dag!

Synnøve husker tiden i Kristiansand som spennende. Ho reiste hjem noe før moren døde i 1953 og ble boende der hjemme siden. Synnøve synes Rosnes er et godt sted å leve. Ho har aldri vært gift, men bodde i huset sammen med sin eldste bror Karl til han døde.

Ho har også vært i Amerika og besøkt slektninger for noen år tilbake. Synnøve og lillesøstera Kirsten var der i 3 uker. De besøkte flere store, kjente byer.

Synnøve er aldri ensom. Det er stadig noen som stikker innom. Aslaug eller Håkon er her hver dag. Nå har ho litt hjelp med mat og husarbeid. Hver torsdag kommer Ruth og vasker. Det er alltid hyggelig, synes ho. Synnøve har alltid vært aktiv i foreninger på Skjernøya. I over 60 år var ho med i barneforeninga. I helselaget var ho ivrig og fremdeles driver Synnøve, Birgit, Målfrid og Tordis å møtes i kvinneforening.

Synnøve synes det er tungvindt å ikke høre noe særlig. Det hemmer det sosiale litt. Men ho trives godt hjemme.

Vi spør om det var noe denne ekte Skjernøyjenta kunne ønske for fremtiden her ute. Ho svarer at bilbro til Rosnes ville vært bra, men det regner ho ikke med vil bli i hennes tid. Synnøve minnes godt at hengebroa kom. I starten var det ikke rekkverk og det var ikke moro." Men en stor forskjell var det for oss som bor her ute, med bro!"

Fors. neste side.

Fra forrige side.
Ellers kunne ho ønske at noen av trærne kunne blitt borte. "En kan snart ikke se noen ting ved kapellet lengre", synes Synnøve. Det var helt annerledes den gang far hennes bygde huset i 1908-1910.

Det er nok mye som er annerledes siden den gang Synnøves far bygde huset på Rosnes for snart 100 år siden.

Det har vært så moro å høre når du forteller oss om hvordan livet ditt her ute i havgapet har vært. Så takk til deg Synnøve.

Fred Roger Karlsen og Hanne Arntsen.

Et parti av fjøset til Synnøve.

AGENDA FOR MØTE MED OPERATIVE LEDERE VASFD.

Vest Agder sivilforsvarsdistrikt avholdt møte på Skjernøy Grendehus 14. juni 2005. Vi leser fra programmet at møtet blant annet inneholdt emner som: Gjennomførte øvelser, nye sikkerhetsbestemmelser, personellforvaltning, materiellforvaltning, varsling og orientering fra brannvesen og politi.

Halvdan Jentoft jobber som mange vet som sivilforsvarsadjutant, og var nok årsaken til at møtet ble avholdt her. Han uttaler å ha mottatt bare positive tilbakemeldinger på oppholdet, fine lokaler og greie overnattingsmuligheter.

SKJERNØY 14.JUNI 2005

16.30-17.00 - Mottak, fordeling på rom, kaffe.
17.00 - Velkommen, kort presentasjon av deltakere, administrative bestemmelser.
17.10 - Aktuelle saker i Sivilforsvaret
- Ny styrkestruktur
- Ny Sivilforsvarslov
- Nye sikkerhetsbestemmelser
- Avtaleutkast DSB – Kystdirektoratet / IUA-SF

Kort status fra distriktet:
- Gjennomførte øvelser og innsatser - Geir
- Personellforvaltning - Holger
- Materiellforvaltning – Terje
- varsling / T-rom – Halvdan
- UMS, SB, samarbeid med frivillige org. - Frank

18.00 - Kort status fra avdelingene.
19.00 - Orientering fra Brannvesenet Sør v/ Brannsjef J.I. Aasen.
19.30 - Orientering fra Agder Politidistrikt v/ Stabssjef /Sjef Ops.sentralen S.Vasby
20.00 - Åpen runde / egen tid for ledere og øvingsansvarlige.
20.30 - Middag og sosialt samvær.

Operative ledere:

FIG Krs :	H.Forsmo, leder / T.Bjorvand, NK
FIG Mandal:	B.Andersen, NK
FIG Lyngdal:	M.Stene, leder
Renseenhet:	H.Hamre, leder / T.Vassbotn, NK
IG-01:	J.E.Gjertsen, leder
IG-02:	J.T.Tellefsen, leder / R.Solås, NK, H.Almedal, trsj
IG-Lista:	B.Malmo, leder / M.Petterson, NK

Distriktsstab:
G.Ellingsen, Distriktssjef
H.Hillesland, SF adj.
T.Furuvald, SF adj.
H.Jentoft, SF adj.
F.Væting, SF adj

Eksterne gjester:

Agder politidistrikt:	S.Vasby, Stabssjef/Sjef Operasjonsentral
Brannvesenet Sør:	J.I.Aasen, Brannsjef

"Vi blar i arkivet"

Fra våren 1972. Her ute har det foregått boring i fjellet – ikke etter olje som er så populært – men etter vann. Et firma har boret ikke mindre enn 9 hull. De som har boret er følgende: Y. Farestad: Harry Bentsen, N. Farestad: Jonas Gabrielsen, John Wilhelmsen, Harald Liseth, Andreas Dyrstad, German Gabrielsen og Brynjulf Wilhelmsen. På Dyrstad: Ruth Dyrstad og Sverre Dyrstad. De fleste var heldige å få vann, noen etter ca. 20 meter, men hos Jonas Gabrielsen og Harald Liseth måtte de ned til 48 meter. Rent billig blir boringen ikke heller. Det koster kr 2300,- pr meter ned til 20 meter og kr 90,- pr meter i tilegg etter dette. I tilegg kommer pumpe og ejektor. Og vann ble ikke garantert, men som nevnt, de fleste var jo heldige. *(Diameter på borehullet var den gang 4 tommer.)*

Det første farge – TV er kommet til øya. Det er Eugen Walvik med sønnen Peder. Han var også først ute med vanlig TV julaften 1962, mens Georg Walvick fulgte hakk i hel den 14. febr. 1963.

Det arbeides nå for fullt med den nye telefonlinja til øya, den er lovet ferdig i løpet av juni måned. Det vil bli en stor lettese da det tidligere bare var 9 telefoner på øya. Det blir heller ikke så helt billig. Kr 1000,- for tilkobling + kr 1000,- som lån til Televerket, som skal tilbakebetales over 8 år med 5 ½ prosents rente. De alders og utføretrygdene slipper lånet. Det blir ca. 20 nye abonnenter.

Som kjent ble den siste hesten solgt fra øya for 4 år siden. Men det er kommet en ny hest nå. Det er en som Reidar Jenssen har hatt i pensjon for en i Holum og er nå levert tilbake til sin rette eiermann. Denne hest ble en meget populær ridehest og var stadig å se på veien i fult trav, med kvinner og menn og barn på ryggen, altså en om gangen. Folk kom helt fra Mandal for å få seg en ridetur.

Reidar har ikke ligget på latsiden. Han er blitt øyas største, ja, faktisk snart eneste bonde. I fjor bygde han nytt fjøs med silo til. Og det er ganske store greier, han har ikke mindre enn 11 – 12 stuter. Han kjøper opp dyrene som kalver og forer dem opp ca. ett år før han selger dem til slakt. Og alt arbeidet med høying og stell har han ved siden av sin jobb i Mandal.

Hesten til Harald Aalvik på Valvikmyra.
Bildet er tatt av Sylvia Christensen på midten av 1960 tallet. Det viser Harald Aalvik på vei med høylass, og med Even Christensen på hesteryggen. Det er fra Valvikmyra.

Vi går 56 år tilbake i tiden og vi forteller om et intervju med to lokale fiskere i avisen SKAGRAK fra 1. des 1949.

Denne gang er det bare Bernard Gundersen (79) som forteller: En vanlig ro – og seilsjekte på slutten av 18 hundretallet kostet ca. 60 – 70 kroner. I Farsund var de berømte som båtbyggere den gang. Vi hadde en dyktig båtbygger i Mandal også, men han flyttet til Farsund. Etter som årene har gått har de lært seg kunsten i Mandal også og spør om de ikke nå kan det! Jeg kjøpte en 17 fots sjekte i 1904 og har den enda. Det er ingen fare med hvis en tar vare på tingene. Den første sjekta jeg hadde ble slått i sønder mot fjellet av en sjø. Jeg ble hivd ut på sjøen mens bror min ble kastet på land. Med meg var det ingen fare med, for jeg kunne jo svømme, jeg greide meg godt.

En gang fyltes sjekta ute på fjorden. Da lå vi i vannet en halv time a tre kvater før vi fikk karet oss i land. Det var midt ute på fjorden i januar måned i har syd-vest kuling. Det kom en sjø som fylte sjekten med en gang. Vi var tre i sjekta og vi måtte forsøke å få den med oss til land. Men det var tungt for sjekta var jo full av vann. En annen båt kullseilte ved Skogsøy på samme tid. Det var far og to sønner, den ene av sønnene ble borte. De fant ham senere men da var han druknet.

Fors. neste side.

Fra forrige side.
Bernhard forteller videre at det er lettere å være fisker nå enn tidligere. Nå har en jo motoren som må drive alt sammen, men en må allikevel ha god helse. For mitt eget vedkommende merker jeg at jeg fryser lettere enn før. Men i båten må jeg, det skal være ille ellers, men jeg setter min lit til ham der oppe, legger Gundersen til. Før frøs jeg aldri på hendene om vinteren, men nå skal det ikke mye til. Det er mange fiskere som lider forferdelig med det.
Gundersen forteller at før i tiden var det mange loser, men nå har det ikke vært noen på mange år. Min far, bestefar og mine onkler var loser alle sammen, og levde av det. Så fisket de på Revet. På Ytre Farestad var det fire båter som fisket på Revet om sommeren. De drev det nokså lenge helt til jeg var godt voksen. De hadde klippfiskfabrikk her. De kom hjem hver fredag kveld eller lørdag morgen. Så måtte kvinnfolkene gjøre resten – og så barna. Barna hadde jobb hele uken med å salte den, perse og tørke den. Og om høsten, når revfisket var over gikk de til byen, flere også til Kristiansand og solgte klippfisken der.

Johan Kristiansen - til minne.

Johan Kristiansen døde den 7. juli på Mandal Omsorgsenter, nær 90 år gammel.
Han reiste til sjøs første gang i 1935, med båten "Hav" og sto om bord der til 1938. Da mønstret han ut med tankbåten "Johan Pedersen", og måneden etter ble båten torpedert og 21 mann mistet livet.
Johan seilte videre resten av krigen, til han kom hjem i juli 1945. Så han var virkelig med og bidrog til å bringe forsyninger til de alliertes krigføring.
Johan seilte ikke etter krigen, men drev fiske , som så mange andre her på øya.
Han var forlovet med Karen Berge før han reiste til sjøs, og det holdt i alle disse vanskelige årene.
De giftet seg i 1946 og fikk etter hvert 2 jenter, som vokste opp på Ytre Farestad.
Johan hadde alltid godt humør og muntret opp blant dem han var sammen med.
Helsa sviktet etter hvert, og han tilbrakte de siste årene på Mandal Omsorgsenter, hvor også hans kone var sine siste år.
Jeg hadde gleden av å besøke ham der, noen ganger. Da vi begge var krigsseilere følte vi en slags samhørighet, og kunne prate om mange ting fra den tiden.
Johan fikk gleden av å se sin yngste datter, Brita m/familie overta barndomshjemmet.
Vi lyser fred over Johan Kristiansens minne.

Håkon Karlsen.

Kåre Magnus Berge døde 7. august, 70 år gammel. Han var født og oppvokst der han nå bodde, på Rødsteinen på Farestad.
Han flyttet fra øya da han begynte å studere i Grimstad, hvor han også traff sin kone Berit.
En tid arbeidet han på Strømmen ved Oslo, før familien slo seg ned i Kristiansand. Her hadde han sitt arbeide på Falkenbrigde. De fikk to sønner Jan Kristian og Øystein. Etter ca. 30 år i Vågsbygd, og Kåres helse begynte å svikte, flyttet de til Skjernøya i år 2000. Her bygde de om barndomshjemmet hans og flyttet inn dit.
For noen år siden sto Kåre og takket for deltakelsen ved sin mor Martha Berges grav. Da nevner han hvor takknemlig han var som hadde en mor som fortalte og pekte på Jesus, og han legger til: "Hvis ikke hun hadde gjort det så vet jeg ikke hvordan det hadde gått."
Dette å være med å peke på Jesus preget hele Kåres liv. Hvor han enn var deltok han i det kristne arbeidet. Han var med i foreninger, sangkor og lag, var formann ved Fjellhaug bedehus i Vågsbygd i en årrekke. Drev arbeid blant alkoholikere og var med i Norea Radio.
Kåres helse ble stadig dårligere, og de siste månedene bodde han på sykehjem.
Det var stor deltakelse ved begravelsen 11. august. Vi lyser fred over hans minne.

Sigurd Aa.

Skjernøydagen 6. aug.

Været var på sitt beste. Sol fra klar himmel, og godt å varmt. Barna lekte nede på sandstranda og fisket sandkrabber. Flere hundre mennesker hadde slått seg ned alle steder rundt markedsplassen. Kort sakt en vidunderlig dag.

Det var satt opp border over hele gressplenen. Her ble det plassert lopper av alle slag, kjøkkenredskap, gardiner, tepper, lamper, bøker og tidskrifter, møbler, senger og mye annet. Auksjon var det også, med Arthur Tallaksen som auksjonarius og budene gikk unna. Her var det også mange ting. Mat var det også, iallfall for de som kom tidligst, en gikk tom etter hvert da det ble en veldig pågang. Det var åpen kafé på grendehuset, Helselaget hadde stand hvor de stekte lapper og vafler med saft og kaffe. En egen stand hvor en solgte tallerken med grillet laks, reker og krabber. Det ble også solgt pølser og brus.

Det ble solgt 30 kg laks, 20 kg reker og 100 krabber, så var det tomt.

Det var en stor trafikk til øya den dagen. Bilene sto parkert til toppen av Kapellbakken og sto langs veien langt utover til Kniben.

Salget av lopper gikk unna, mye ble solgt for kr 10.00 pr stykk. Slutten av dagen kunne en få kjøpt lopper for kr 1.00 for en hel bærepose. Allikevel ble det en del lopper som ikke ble solgt. Disse ble gitt til Mandal seilforening, som skulle ha loppemarked noe senere.

Som i år når vært viser seg fra sin beste side, er Skjernøy et herlig sted å holde marked. Her er det sandstrand hvor barna kan bade og leke, fin natur og god plass til å slå seg ned.

Sigurd Aa.

St. Hans.

Etter 3 år med dårlig vær, var det i år fint.

I 10 – 11 tiden på kvelden var det mange bål å se i Nordfjorden. Og ikke minst båter som det var veldig mange av, ja hele fjorden var full, båtene lå tett i tett. Andre år har det også vært mye folk på Skjernøybroa og veien utover, men i år var det ikke så mange som tidligere.

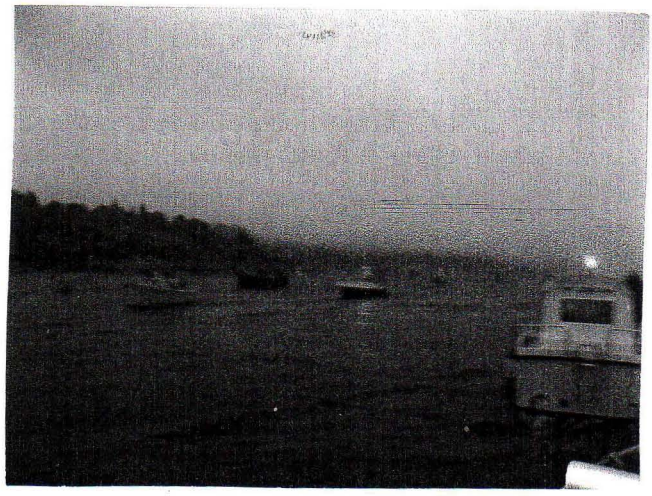

Allmannamøte på grendehuset 13. sept.

Det gjaldt orientering om kommunal kloakk og vannledning ført over til Dyrstad.

Til stede fra kommunen var ordfører Åse Lill Kimestad, rådmann Erik Hillesund og Svein Tallaksen, fra teknisk etat Leif Bernt Kloster, Otto Nodeland.

Ordføreren ønsket velkommen og presenterte de fremmøtte fra kommunen. Leif Bernt Kloster orienterte om det kommunen var kommet fram til, nemlig å lede kloakken fra Vesterøya over til renseanlegget på Farestad. Han sa at rørledningen fra Farestad og ut i Hellersøyfjorden var dimensjonert nok til dette. Det er et alternativt til å legge ledningen ut Vågskjeften på Valvik – Dyrstad, som vil bli veldig utsatt på grunn av at det kan noen ganger bli høy sjø. Men ledningen som nå går ut i sjøen skal ligge i reserve hvis det blir strømbrudd.

I tillegg er det bevilget penger til kommunalt vann. Ledningen vil bli lagt ut fra Kige og over til Bergstø. Der vil den legges langs vegen fram til kapellet. Videre vil den bli ført langs veien sammen med kloakk-ledningen over til Vesterøya og munne ut på Dyrstad. Alle som da ønsker det kan koble seg til vann og kloakk, både hytte og fastboende mot å betale tilkoblingsavgift på kr 12.000,- til hver (vann - kloakk). Det blir ikke tvungen tilkobling til vannet, men kommunen ønsket så mange som mulig. Men alle hus som blir bygd etter dette må koble seg til.

Vannledningen skal ikke legges videre til Farestad, i allefall ikke i første omgang. Dette ble det en del kritikk for. Da kloakkledningen ble lagt for noen år tilbake fikk beboerne tilbud om å legge vannledning sammen med kloakkledningen mot å betale noe ekstra. Dette kom så fort på og de fikk så lite tid til å tenke gjennom tingen at de lot det være da. Det er jo på den siden av øya det er dårligst vann, og der bor også en tredjedel av befolkningen. Men som det også ble nevnt kommer vannledningen til kapellet, vil den også før eller siden komme til Farestad og Rosnes.

Det ble på møtet også servert kaffe og kaker, og det var mange som hadde spørsmål til det som ble lagt fram.

Møtet varte fra kl 18.00 til kl 20.00.

Sigurd Aa.

Smånytt fra øya.

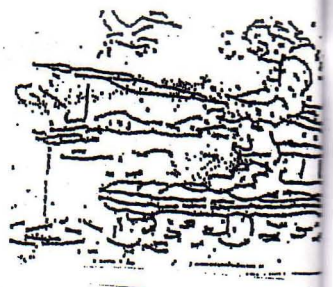

Ida og Atle Hjemdal

med datteren Helena har flyttet inn i nytt hus på Kniben mellom Ytre og Nedre Farestad.

De har bodd på Saltvolla mens de har bygget på huset.

Vi vil gratulere

Ingrid og Jan Ludvig Ilebekk, Nedre Farestad med en gutt som ble født 14. juli.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 3. juli. Barnets navn var Morten. Foreldre: Marit og Arne Svindland, bosatt Mandal.

Det andre barnet navn var Kevin. Foreldre: Merethe Bjørnhom og Kjetil Sanden, Mandal.

Søndag 23. juli. Barnets navn var Bjørnar. Foreldre: Bjørg Elin og Øystein Berge, Mandal

LOS fondet 2005.

Skjernøy kristelige ungdomsforening var med i finalen til siste slutt om et beløp på 100.000,- Ved avstemningen som ble kunngjort 4. sep. i Kristiansand Dyre og fritidspark ble det en 5. plass for Skjernøy. De fikk utbetalt kr 40.000,- pluss at de vant overskuddet av SMS-salget på kr2000,-

Det var ti finalister med og alle var garantert et minstebeløp på kr 40.000,- Det var Audnedal musikkverksted som vant de 100.000,- kronene.

Publikum kunne inntil 2. sep. stemme på sine favoritter med å sende SMS meldinger eller stemme over Internett. Siden det ble en 5. plass viser det at det var mange som var med å stemme fra øya, da den ikke har mer en godt 300 innbyggere.

Pengene skal brukes til lyd og bildeanlegg på kapellet. Et slikt anlegg er kalkulert til ca. 60.000 kroner så de 42.000,- rekker nok ikke til, men en er på god veg og en er svært godt fornøyd.

Farten og hensynsløsheten øker på sjøen.

Så har vi lagt sommeren bak oss. Mange fine dager har det forhåpentligvis blitt for de fleste, når status skal gjøres opp. Til sine tider litt mye vind fra nordvest, men ikke noe vesentlig å klage over. Strender og svaberg ut til de ytterste holmer og skjær, har vært godt belagt av sommernytende feriefolk.

For oss som har levd med "tean i tanga" noen år, er det en utvikling som virker svært negativt, og det er farten på stadig flere som ferdes på sjøen, den bare øker og øker. Raskest mulig transport fra et sted til et annet er det som teller, og da i stor grad uten hensyntagen til at andre ønsker et mer stillferdig tempo. Og resultatet er høye bølger, ofte fra flere kanter på en gang, fare for kollisjoner, ergrelser og en negativ opplevelse, når det motsatte var målet. Å sende barn ut i dette i en mindre båt, i de mest trafikkerte områder, er direkte livsfarlig. Folk som er så "gammeldagse" at de ønsker å ligge stille å fiske med et snøre, har uttalt at de til sine tider føler seg som en blink.

Politiet gjør utvilsomt en god jobb ut fra sine svært begrensede ressurser, men de er dessverre så alt for sjelden å se. Hensynsfullhet overfor fortøyde fartøyer, møtende trafikk og trange passasjer ser ut til å være et ukjent begrep for stadig flere.

Selvsagt må man se positivt på aktiviteter som krever fart også på sjøen, så som vannskikjøring og annet. Men det er ikke her problemet ligger. Det ligger hos dem som har farten som selve hovedopplevelsen av sjøturen.

Ettersom båttettheten øker, bør det vel vurderes om ikke de som har behov for å kjøre fort, bør henvises til områder som er bedre egnet enn sterkt trafikkerte, ved at fartsgrenser innføres i de indre områder med stor trafikk. Det er bare i liten utstrekning gjort i dag. Mange som fører båtene har liten båterfaring og vil fort kunne gjøre feilvurderinger, som kan få katastrofale følger for dem selv og andre, det har vi sett flere eksempler på i løpet av sommeren.

Evert Knutsen.

Bryggen på friarealet

innerst i Ystevågen er i år utvidet til over dobbelt så stor, så nå er det godt med båtplasser. Der er også satt ut flere bord.

Det er mange som har vært der i sommer, både folk som kommer landveien og de som kommer med båter. For båtene blir stedet ofte brukt til overnattingshavn, men mange blir også liggende en dag eller to. Det er et herlig sted, med badestrand, toalett, grillplass og bord. Og frem for alt, ligger plassen i le for vestavinden som har blåst mye i sommer.

De gamle lykta på Rennesodden

ved innseilingen til Farestad og lykta ved Nautsfjellet ved ytre Nodevik er nå fjernet.

Slik ser det ut på Rennesodden.

Kystverket er nå i gang med å fjerne alle de gamle blinklyktene og erstattet de med en blinker som står på toppen av en 2 – 3 høy stolpe. Alle de nye lyktene er nå elektriskdrevet, og kraften får de av et solcellepanel som er montert på toppen stolpen.

Lykten ved Sanviken på Ryvingen står også for tur.

Tidligere var alle disse lyktene drevet med gass, men de senere årene er alle blitt påsatt solcellepanel som sørget blinkene.

Det er også montert en lykt under broen i Skjernøysund.

Den nye lykta under brua i Skjernøysund.

To nytente skolelys.

To stykker som begynte i 1. klasse på Ime skole i år. Det er: Liv Kristin Gauksås Dyrstad og Emilie Hageland også Dyrstad.

Frisersalong på Skjernøy.

I april i år startet Ida Hjemdal opp frisørsalong i sitt nye hus oppe på Kniben. Hun har tidligere jobbet i salong i byen, men valgte nå å starte for seg selv.
Det er positivt for øya at noen starter opp med noe nytt, og at vi som bor her slipper å dra til byen for å stelle håret.
Ida har fått til en flott salong, og vi ønsker henne lykke til med arbeidet i salongen, og vi vet hun håper på mange kunder, både "gamle" og nye, fra øya og andre steder.

Janne Ø. Knutsen

Stort salg av fritidseiendommer.

Det har i sommer vært stor aktivitet når det gjelder salg av hytter og fritidseiendommer. Og prisene bare stiger og stiger, og det ser ikke ut til å være grenser for hva folk er villige til å betale, spesielt dersom eiendommen har den rette beliggenhet.
På Skjernøy ble det oppnådd prisrekord for en hytte beliggende litt nord for Grønnvika på Berge. Hele 5,7 millioner ble salgsprisen. Og dette skal visstnok være rekord for Mandal.
Hytter på Skjernøy, og da spesielt ved Nordfjorden er svært populære. Det er rogalendinger som står for de fleste kjøp.

Også flere andre fritidshus på Skjernøy er solgt i det seneste, men til en noe mer overkommelig pris.

Et av de gamle husene i Skjernøysund, lokalt kjent som Omilias hus har også fått nye eiere. Dette skjer under forutsetning av at det gis tillatelse til omdisponering til fritidsbolig, noe det er søkt om. Huset har ikke vært i bruk som helårsbolig på mer enn 60 år.

Lyngholmen som befinner seg i Nordfjorden like ved innløpet til Ramsvoa og Tregde Marina ble i sommer solgt for det rekordhøye beløpet 11 milioner. Det er 4 bygninger på holmen, 2 hytter og 2 anneks.

Ja, det må være godt med penger blant folk, eller kanskje godt med lån ?
En ting er i hvert fall sikkert, våre strandområder er uhyre populære som feriemål.

Evert Knutsen.

Basar for Brasil.

Fire barn mellom fem og elleve år arrangerte basar på plenen foran grendehuset en fin mandag i august. Det var søskene Margrete (9) og Kristian (11) Lans Syvertsen og søskene Hanna (9) og Mathea (5) Puntervold. De to siste er også Elisabeth tante til.
De fikk inn hele 8829 kroner som skal gå til Elisabeth Christensens arbeid for gatebarn i Brasil gjennom Ungdom i Oppdrag. I Brasil er det kjøpt en gård der en del gatebarn skal få bo.
De fikk riktig nok god hjelp av foreldrene, og de solgte også pølser kaker, brus og kaffe til de framøtte ca: 60 i alt. Barna har også tidligere hatt små butikker og lignende til samme formål.

Overskuddet: *Her blir overskuddet fra utlodningen omhyggelig telt opp. Fra venstre ligger Margrete Lans Syvertsen (9), Hanna Puntervold (9), Mathea Puntervold (5) og Kristian Lans Syvertsen (11).*
Foto: Anne Lans Syvertsen

En riktig severdighet.

Det er nok ikke mange som vet det, men på Skjernøy vokser det et ekte Redwood-tre. Det er nå 4 – 5 meter høyt og ser ut til å trives godt.
Vi vet det vokser et som er mye mindre på Flora og Fjære i Ryfylke, og de sier der at de har verdens nordligste av arten.

Fors. neste side.

Redwood-treet.
Nærmeste slektninger befinner seg i Sør England og Sør Europa.
Det nest nordligste må da befinne seg her på øya, og vi har ikke hørt om at det befinner seg andre i hele Norge. Det står i hagen på hytten til Borghild Aalvik helt på toppen av Nedre Farestad.
Hun forteller at da hun var i USA 1983, og på besøk i California fikk hun kjøpt en eske frø av det treet. Hun plantet dem ut i potter og 7 stk. spirte. Etter en stund gav hun vekk de fleste, men ingen av disse fikk treet til å vokse opp. Da hun kom til Skjernøy plantet hun et par stykker i hagen og det ene står der i dag etter 22 år. Hun stelte godt med det og dekket røttene godt om vinteren og satt opp lemmer for vinden. Men når det ble større har hun ikke gjort noe med det. Borghild som nå er 92 år bor på hytta 6 måneder i året. Om vinteren bor hun i barndomshjemmet i Etne,
Redwood-treet er et av verdens største bartre og vokser i varme strøk, opprinnelig California, hvor det største ble 113 meter høyt.
Det er rødt i veden, og kan bli flere hundre år gammelt. Greinene kan likne litt på et Sypress-tre.

Siden sist.

Nå er det høst. Men sommeren har holdt stand mer eller mindre helt til de siste dagene, med dag-temperaturer helt opp mot 20 grader. Sommeren - juni, juli, august, ble ikke den aller varmeste, verken på land eller i sjøen. Det sørget vestavinden for, som har blåst mye det meste av sommeren. Men sommeren har vært langt fra den dårligste, vi hadde mange dager med 20 grader og høyere. Første uken i juli var fin med varme dager og sjøtemperaturen kom opp mot 20 grader. Siden har temperaturen i sjøen ligget på 16 – 17 grader. Så måtte vi helt til siste uke i august og første halvdel av september, da vi hadde noen varme dager nesten uten vind.
Men det har vært lite nedbør, regn har vi riktignok hatt men ikke i de helt store mengder.
Det har vært tørt og bjørkelauvet begynte å gulne allerede i slutten av juli.
Så er "Skjernøyposten" nr 3 – 2005 ferdig, og vi er over midten av sept. som er en uke senere en vanlig.
Vi i redaksjonen ønsker alle lesere en god høst og vel møtt tilbake i første del av desember.

Skjernøymarsjen 2005.

Årets Skjernøymarsj gikk søndag 21. aug. for 30. gang. Og det var 4 stk. som fikk en ekstra påskjønnelse for de hadde gått alle 30 gangene. Det var Oskar Kåløy, Karin Larsen, Årny og Leif Laudal. Det er bare Karin Larsen som er bosatt på øya. Start og mål var som vanlig ved grendehuset. Det var lagt opp to distanser, en på 6 km og en på 11 km. Det var mat å drikke å få kjøpt ved start og innkomst og matstasjon ved Dyrstad skolehus. Det var ca. 120 deltakere. En strålende dag med høy temperatur og stille vind, som var nok hovedårsaken til at det var mindre deltakelse enn året før. Men de som gikk var iallfall strålende fornøyd.

Vi har litt plass til overs, og tar med noe vi har fått tilsendt for en stund siden.

Noaord[1] i fiske og sjøfart.

Av Svein Ø. Berge

Når fiskerne i gamle dager skulle på sjøen måtte de passe seg for å møte noe som varselet vont, eller gav dårlig fiskelykke eller benytte spesifikke navn. Det kunne være farlig å si navnet på rovdyr og rovfugler ved bestemte anledninger (*under slakting, jakt, fiske osv.*), derfor brukes *noanavn*. Ulven kalles "*gråbein*", ørna omtales som "*gammelsjabba*"", "*væsa*" osv. I Sogn og Fjordane blir kråka kalt "*klodyre på steina*". Det skyldes at kråka ikke må nevnes med navn når en skal ut og fiske. Det bringer med seg ulykke. Et annet noanavn på kråka er "den stygga". (Leksvik). Kråka blir også kalt geksa.

[1] Noaord (av polynesisk 'alminnelig, profan'), navn eller ord som blir brukt i stedet for det egent.

Fors. neste side.

Noaord.

Tabuene var utallige, noe som jeg skal forsøke å belyse i denne lille artikkelen. Ikke minst hadde de frykt for å møte folk som var "*vonde*" i møtet, og det var mange slike, som trollmenn, fremmedfolk, uvedkommende og embetsmenn. En måtte helst ikke snakke til den mannen som skulle på sjøen. Fra Frosta i Aust-Agder har vi en opptegnelse på dette. Her trodde de det var like farlig som å møte en kvinne, eller la en kvinne tråkke i garnene, ei heller måtte klodyr gå over garnene nå de lå til tørk. Også det å høre, eller langt mindre se en ugle[2] når man var på veg til stranda og båten for å dra på fiske var et dårlig varsel.

Også folk som de var uvenner med og misstro til. Også arbeidet skulle skjermes om, helst skulle ingen vite når de drog ut, eller kom hjem. Og slettes ikke hvor mye de fikk.

Tabuene var mange og ulike. Det var mangt og meget som kunne bringe dårlig fikselykke og annen ulykke over den som hadde sitt virke på havet i gamle dager.

Virksomheten.

Tradisjonen gir tydelig bilde av hvorledes de forsøkte å holde "*hemmelighetene*" for seg selv.

I samsvar med den, for os moderne mennesker, underlige trangen til å holde virksomheten skjult står den inngrodde motviljen hos fiskerne mot å bli ønskt lykke til. En slik fordom har trolig vert ganske alminnelig i alle fiskersamfunnene i Norge, og vi har mange eksempler på dette. I fra Vestfold heter det; "*Det var galt å ønske en fikser lykke til*".

I mange sammenhenger hadde de redsel for at fisken skulle sky dem og at det ikke var beinet å få, og noen ganger trodde de at virkningen kunne vise seg i dårlig være og lignende.

Det hetter fra Hitra; "*Vis man ble ønsket lykke til på turen når man gikk på sjøen for å fiske, så var det et kleint varsel*".

Skulle imidlertid så galt skje at man ble ønsket lykke til, så var det svært viktig å ikke svare på en slik hilsen. Med å ikke svare mente fiskeren å legge for dagen det mishag han følte, og samtidig lot han som den lykkønskningen ikke gjaldt ham, og på denne måten forsøkte å danne en illusjon at noe von ikke kunne ramme ham. Fra Østre Moland fortelles det at dersom noen ønsker lykke til på reisa, så snur fiskeren seg og spytter etter vedkommende.

Når det ikke gikk å ønske fiskeren lykke til på reisen, måtte familien finne på andre måter å gjøre dette på. Man benyttet såkalte "*Nohaord*", eller omskrinvinger. Eksempelvis kaste de en gammel sopelime etter vedkommende, eller de spyttet 3 ganger etter ham. Dette ble også benyttet når fanter hadde besøk huset, og fra Søgne fortelles det følgende historie; "*Margrete på Varodden hadde vert inne hos Matias Andresson i Høllen en søndag formiddag. De fortaltes at hun var slik en ulykkesfugl og Matias var full av "gapstykke", så han slengte sopelimen etter henne – og traff mitt i en flokk Hellesundsfolk på veg til kirken. Magrete kom senere inn et annet sted som snarest. Da hun hadde gått, sa en av de som var inne til vedkommende som hadde talt med henne; "Håffår heiv du ikje stå over ho?" At stål hadde samme virkningen er rimelig, når man tenker på den virkning dette hadde på undrejordiske og overnaturlige skapninger*".

Agent.

Gjennom alle tider har agnet hat særdeles stor betydning og vert svært viktig for fiskerne. Noe videre resultat av fiske kunne det ikke bli om det til en hver tid ikke var rikelig tilgang at brukelig agn. Fra tidenes morgen har trolig ulike skalldyr vert benyttet til agn.

Fiskere flest var svært redd for å la uvedkommende komme nær, eller se komme nær agnforsyningen deres. Fra Hitra fortelles at uvelkomne måtte aldri komme nær agn, de kunne så lett bedrive noen fantestreker (trollskap), slik at fiskelykken var ødelagt. Og slettes ikke måtte katten komme nær agnet, den var verre eller alt vondt. Når de egnet bakkene måtte dette gå stilt forseg og for stengte dører, slik at ingen uvelkomne kom inn og så på, de var redd det såkalte "*onne øyet*".

---

[1] Noaord (av polynesisk 'alminnelig, profan'), navn eller ord som blir brukt i stedet for det egent.

Fors. neste side.

[2] Et slikt eksempel er min oldefar, som på veg til stranda og makrellbåten, en tidlig sommermorgen hørte en ugle opp i heia. Nei, han kunne likeså godt snu å gå hjem, det ble ikke fangst denne dagen. Med til historien hører at min bestefar som, da var en ung mann, overtalte den gamle til likevel å gå på revet og de hele endte med at de gjorde sommerens fangst!

Fortsettelse senere.